

The Digital Leadership Affecting the Effectiveness of Schools under Khon Kaen Primary Education Service Area Office 2

Phannapa Niljullaka¹, Prasong Tochot² and Sujitra Arampongpun³

¹M.Ed. (Educational Administration), Faculty of Education and Liberal Arts, College of Asian Scholars, Thailand

²⁻³Faculty of Education and Liberal Arts, College of Asian Scholars, Thailand

¹E-mail: phannapa4407@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-1768-2249>

²E-mail: prasong@cas.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-5729-8655>

³E-mail: Sujitra@cas.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-9012-6472>

Received 03/03/2025

Revised 15/03/2025

Accepted 20/04/2025

Abstract

Background and Aims: Leadership in the Digital age is a key factor affecting the effectiveness of educational institutions. Leaders who can adapt and apply technology appropriately will help strengthen effective administration, develop teachers and students with future skills, and improve the quality of education to meet the needs of the digital age. This research therefore aims: 1) to study the digital leadership of educational administrators under Khon Kaen Primary Education Service Area Office 2, 2) to study the effectiveness of educational institutions under Khon Kaen Primary Education Service Area Office 2, 3) to study the relationship between digital leadership and the effectiveness of educational institutions under Khon Kaen Primary Education Service Area Office 2, and 4) to study the effect of digital leadership on the effectiveness of educational institutions under Khon Kaen Primary Education Service Area Office 2.

Methodology: This research is quantitative. The sample group used in the research is 102 school administrators and 298 teachers under the Khon Kaen Primary Educational Service Area Office 2, totaling 400 people, using stratified sampling. The tools used for data collection are questionnaires. The statistics used are mean, standard deviation, Pearson's product-moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

Results: It was found that 1) the overall level of digital leadership was at a high level. When considering each aspect, it was found that digital professionalism had the highest mean value at the highest level, followed by digital knowledge, communication, and digital vision, respectively. 2) The overall level of effectiveness of educational institutions was at the highest level. When considering each aspect, it was found that learner characteristics had the highest mean value at the highest level, followed by learning organization, school transformation and development, academic achievement, and personnel job satisfaction, respectively. 3) The correlation coefficient between digital leadership and the effectiveness of educational institutions has a positive relationship in all aspects and is at a high level. Statistically significant at the .01 level. 4) Digital

leadership affecting the effectiveness of educational institutions consists of 2 variables, namely, digital vision (X_1) and digital professionalism (X_4). The predictive coefficient is 49.40 percent ($R^2 = .494$). When the last independent variable, digital professionalism (X_4), is added to the equation, the predictive coefficient is 50.50 percent ($R^2 = .505$).

Conclusion: Leadership in the Digital age of administrators plays an important role in enhancing the effectiveness of educational institutions under the Khon Kaen Primary Educational Service Area Office 2, with a positive relationship between the adoption of technology and administrative and teaching efficiency. The study results indicate that leaders with digital competence can effectively promote the development of educational institutions.

Keywords: Leadership; Digital Age; Effectiveness; Educational Institutions

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ขอนแก่น เขต 2

พรรณนา นิลจุลกะ¹, ประสงค์ ต่อโชติ² และ สุจิตรา อร่ามพงษ์พันธ์³

¹นักศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

²⁻³คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ผู้นำที่สามารถปรับตัวและนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมจะช่วยเสริมสร้างการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาครูและนักเรียนให้มีทักษะแห่งอนาคต และยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ตอบโจทย์ยุคดิจิทัล การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 และ 4) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

ระเบียบวิธีการวิจัย: การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 102 คน และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำนวน 298 คน รวมทั้งหมด 400 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน

ผลการวิจัย: พบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ด้านความรู้ดิจิทัล ด้านการสื่อสาร และด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ตามลำดับ 2) ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และด้านความพึงพอใจในงานของบุคลากร ตามลำดับ 3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวก และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา มีจำนวน 2 ตัวแปร ตามลำดับ คือ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) และด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล (X_4) ได้ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เกิดขึ้นร้อยละ 49.40 ($R^2 = .494$) และเมื่อใส่ตัวแปรต้นตัวสุดท้าย คือ ด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล (X_4) เพิ่มเข้าไปในสมการจะทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ร้อยละ 50.50 ($R^2 = .505$)

สรุปผล: ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการยกระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้กับประสิทธิภาพการบริหารและการเรียนการสอน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าผู้นำที่มีความสามารถด้านดิจิทัลสามารถส่งเสริมการพัฒนาของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ; ยุคดิจิทัล; ประสิทธิภาพ; สถานศึกษา

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันส่งผลกระทบต่อในทุกมิติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม การเมือง การศึกษา ตลอดจนการดำรงชีวิตของมนุษยชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19) ยิ่งเป็นการเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยต่างให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีดิจิทัลที่เข้ามามีบทบาทอย่างมหาศาลในการเอื้อประโยชน์และเอื้ออำนวยให้การดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ และการดำเนินชีวิตให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ท่ามกลางสถานการณ์วิกฤต ภาวะดังกล่าวส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาทั้งในด้านการบริหารจัดการ ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนที่จำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีและระบบออนไลน์เพื่อการเรียนรู้และการทำงานภายใต้วิถีใหม่ (दारूररररर रवलर, 2564) การศึกษาในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะความสามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพทางเทคโนโลยี เป็นผู้ฝึกฝนดิจิทัล มีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล ตลอดจนสามารถใช้ดิจิทัลในการเปลี่ยนชีวิต การเรียน การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564)

การศึกษาของไทยมีวิสัยทัศน์และนโยบายที่ส่งเสริมระบบการเรียนรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ดังที่ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ได้เน้นปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา ปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 เปลี่ยนบทบาทครูให้เป็นครูยุคใหม่ เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา พัฒนาระบบการเรียนรู้ วางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มและการสร้างระบบการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ เน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล ทักษะการคัดกรองความรู้ องค์ความรู้ และพัฒนาตนเองผ่านเทคโนโลยีการเรียนรู้สมัยใหม่ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 และได้มีการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติโดยกำหนดให้สถานศึกษามีบทบาทรับผิดชอบดำเนินการในการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้เรียน ดำเนินการจัดการศึกษา บันทึกและจัดกระทำข้อมูลและสารสนเทศผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล ตลอดจนประกาศด้านนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ที่มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาช่องทางการเรียนรู้ผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มที่หลากหลาย พัฒนาระบบราชการและการบริการภาครัฐยุคดิจิทัล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะเป็นผู้นำของสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญและมีอิทธิพลต่อการขับเคลื่อนการศึกษา ผู้บริหารศึกษาต้องเข้าใจบริบทสภาพแวดล้อมภายนอกที่เข้ามามีผลกระทบต่อสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะเทคโนโลยี เนื่องจากครูและผู้เรียนมีความต้องการผู้บริหารที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2561) ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องปรับตัว เปลี่ยนแปลงวิถีปฏิบัติ วิธีการบริหารจัดการ และวิธีการจัดการศึกษาแบบใหม่ที่มีแนวโน้มให้

ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยตนเอง เป็นผู้บริหารที่มีสมรรถนะดิจิทัลมีความเป็นมืออาชีพ มีความรอบรู้ในศาสตร์การบริหาร มีทักษะการบริหารจัดการเพื่อการบริหารจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย เรียนรู้พัฒนาตนเองมีทักษะการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี การใช้แพลตฟอร์มที่หลากหลายเพื่อการบริหารจัดการองค์กรและการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของยุคนี้ (จิตติมา วรณศรี, 2564)

ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีพฤติกรรมไม่ตื่นตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น ไม่สังเกต ไม่ให้ความสนใจ หรือเพิกเฉยกับสิ่งที่เกิดขึ้นอาจนำมาสู่ความไม่บรรลุประสิทธิภาพของการบริหารสถานศึกษาได้ จากรายงานผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ในด้านภาพรวมของผลการขับเคลื่อนโครงการตามแผนปฏิบัติการระบุปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ทำให้ไม่สามารถดำเนินโครงการได้ตามที่ตั้งไว้ ต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบเป็นออนไลน์และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศแอปพลิเคชัน สื่อโซเชียลมีเดีย ในการติดต่อสื่อสาร และดำเนินกิจกรรม อีกทั้งยังมีแนวทางการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารด้านเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองของผู้บริหารและวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2, 2565) จากสถานการณ์ดังกล่าวนี้ ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีทักษะด้านเทคโนโลยี พัฒนาตนเองในการเป็นผู้นำยุคดิจิทัลเพื่อใช้ในการบริหารสถานศึกษาในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพโรงเรียนตลอดจนแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารในการเสริมสร้างประสิทธิภาพของโรงเรียน อันจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2
4. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

การทบทวนวรรณกรรม

1. ผู้นำยุคดิจิทัล

ชีวิน อ่อนละอ (2563) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้นำยุคดิจิทัล โดยบทบาทของผู้บริหารได้พัฒนาตลอดหลายปีที่ผ่านมา กล่าวคือ สมัยอดีตมักจะพูดถึงบทบาทของผู้บริหารในเรื่องเดิม ๆ เช่น เรื่องนักเรียน เรื่องบุคลากร เรื่องของชุมชนกับโรงเรียน เรื่องการพัฒนาหลักสูตรและการสอน เรื่องการเงิน เรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวกอาคารสถานที่ และความสัมพันธ์ระหว่างงานต่าง ๆ โดยโยงสู่บทบาทและหน้าที่ในการบริหารรูปแบบต่าง ๆ เช่น การวางแผน การจัดการองค์กร การควบคุม แต่ปัจจุบัน ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเพิ่มการฝึกฝนในเรื่องของการเป็นผู้นำทางการสอนและในเรื่องของเทคโนโลยีดิจิทัล ดังต่อไปนี้ 1. ประเมินผลการปฏิบัติงานของครูโดยใช้เทคโนโลยี 2. ตั้งความคาดหวังกับนักเรียนและครู 3. มีมาตรฐานทางวิชาชีพที่สูง 4. จัดให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของสถานศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล 5. มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อกลางบุคลากรทั้งในและนอกโรงเรียน 6. จัดสภาพแวดล้อมให้มีความปลอดภัยและมีระเบียบ 7. พัฒนาแผนพัฒนาเทคโนโลยีพื้นฐานในโรงเรียน

พนัส หันนาคินทร์ (2550) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ระบุว่า องค์กรที่ก้าวหน้าอย่างยอดเยี่ยมนั้นมักจะมีผู้นำที่ดีเป็นหัวเรือองค์กรเสมอตลอดจนใส่ใจในผู้นำระดับล่าง ๆ ลงมา เปี่ยมไปด้วยศักยภาพในการบริหารงานและบริหารคนได้อย่างดีเยี่ยมไปพร้อม ๆ กัน ผู้นำในยุคเก่านั้นอาจต้องเชี่ยวชาญในการใช้อำนาจสั่งการบริหารคนให้อยู่ในระบบระเบียบ ตลอดจนควบคุมการทำงานในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งให้มีความสม่ำเสมอ และเกิดผลลัพธ์ที่ดีให้คงที่มากที่สุด แต่สำหรับผู้นำในยุคใหม่ในยุคดิจิทัลที่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมากมายในยุคโลกไร้พรมแดนที่ทั่วทั้งโลกหลอมกลายเป็นวัฒนธรรมเดียวกัน เชื่อมต่อกันได้รวดเร็ว ต่างก็ทำให้ระบบการทำงานนั้นเปลี่ยนไปมากมาย

ปริญญ์ ต้นสกุล (2550) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ระบุว่า องค์กรในยุค Digital Economy ต้องมีโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อน มีบุคลากรที่มีความรู้ ความคิดเชิงนวัตกรรม เพื่อการทำงานสำหรับอนาคต ต้องมีผู้นำ (Digital Leader) ที่สามารถปรับเปลี่ยนองค์กรและบุคลากรให้ทำงานได้ดีภายใต้ Digital Environment ติดตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ผสมผสานกับการสร้างวัฒนธรรมที่เน้นการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับบุคลากร ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้โอกาสทดลองโครงการใหม่ ๆ และมีความรวดเร็วในการตัดสินใจ นอกจากนี้ผู้นำยังต้องเข้าใจขีดความสามารถของเทคโนโลยีและการนำมาใช้

สรุปได้ว่า บทบาทภาวะผู้นำยุคดิจิทัล จะต้องแสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีความรู้ความเข้าใจ สามารถนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้และบูรณาการในการบริหารจัดการองค์กร มีการจัดหาอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่เหมาะสม ทันสมัยและเพียงพอต่อการใช้งานเพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีของสมาชิกในองค์กร พร้อมทั้งส่งเสริม อำนวยความสะดวก ผลักดัน และสร้างแรงบันดาลใจให้สมาชิกในองค์กรได้ใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษา

กรรณ ภูมะล (2556) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา หมายถึงการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของโรงเรียนโดยที่ผู้นำมีภาวะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินการประสานงานกับบุคลากรและทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพและตรงตามความต้องการของสังคม

ยุวดี ประทุม (2559) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาเป็นความสามารถในการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการทำงาน โดยพิจารณาจากความสามารถของโรงเรียนในการจัดการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สังคม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข โรงเรียนสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้สำเร็จลุล่วง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้

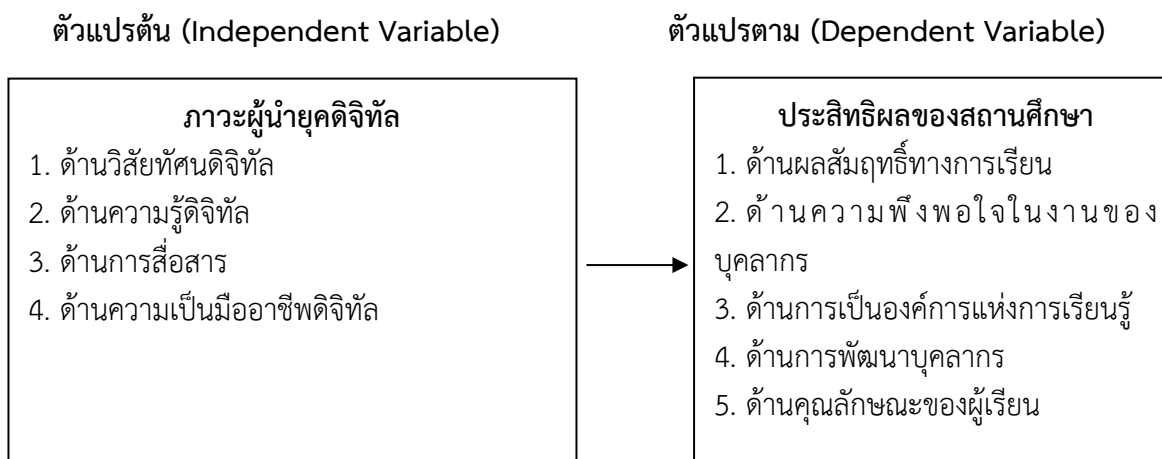
Certo & Certo (2006) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา หมายถึง การจัดการทรัพยากรขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมุ่งให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร

Hoy & Miskel (2008) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนสามารถผลิตนักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง พัฒนานักเรียนให้มีความคิดทางบวก สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม ทั้งภายในและภายนอก พร้อมทั้งแก้ปัญหาต่าง ๆ ภายในโรงเรียนได้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นการพิจารณาทั้งระบบ

กล่าวโดยสรุป ประสิทธิภาพของสถานศึกษา หมายถึง ความสำเร็จของโรงเรียนที่เกิดจากผู้บริหารบุคลากรในโรงเรียนร่วมกันปฏิบัติงานในการพัฒนาผู้เรียน การจัดการศึกษา และการพัฒนาโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ได้ข้อมูลการสังเคราะห์สรุปเป็นกรอบแนวคิดภาวะผู้นำยุคดิจิทัลได้ 4 ด้าน (ตัวแปรต้น) และ สรุปเป็นกรอบแนวคิดประสิทธิผลของสถานศึกษาได้ 5 ด้าน (ตัวแปรตาม) ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ในการศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 208 โรงเรียน จำนวน 1,460 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 102 คน ครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำนวน 298 คน รวมเป็นจำนวนทั้งหมด 400 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากการเปิดตาราง Krejcie and Morgan (1970) แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนขนาดของโรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สภาพภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานมีลักษณะคำถามเป็น แบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2 จำนวน 4 ด้านประกอบด้วย 1) ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ด้านการรู้ดิจิทัล 3) ด้านการพัฒนาบุคลากร 4) ด้านการสื่อสารดิจิทัล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต 2 จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน 3) ด้านความพึงพอใจในงานของบุคลากร 4) ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 5) ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนา โรงเรียน สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของเรนซิสไลเคอร์ท (Rensis Likert Method) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

วิธีการสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือ โดยการศึกษาหลักเกณฑ์ วิธีการสร้างแบบสอบถามและศึกษา แบบสอบถามที่นักวิชาการหรือผู้ทรงคุณวุฒิสร้างไว้แล้วนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาประมวลองค์ความรู้และพิจารณา กำหนดโครงสร้างเพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ แล้วเขียนแบบสอบถามฉบับหนึ่งเพื่อนำ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำชี้แนะ ตรวจสอบและแก้ไขให้เหมาะสม นำเสนอ แบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา (Wording) นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อหาความ เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความถูกต้อง เหมาะสมของภาษาการใช้ถ้อยคำโดยคณะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน จากนั้นนำ ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่าน คำนวณ หาค่าดัชนีความสอดคล้องว่าข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence) แล้วคัดเลือกระหว่างข้อคำถาม ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 แล้วนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ทั้งสิ้น 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีคำนวณหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่เป็นประชากรกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม ออนไลน์ (Google Form) จากนั้นเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามทางออนไลน์ (Google Sheet) และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว จึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สถิติที่ใช้ ได้แก่ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีการแปลผลค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ตอนที่ 3 ซึ่งถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มาตรวจให้คะแนนตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2556)

การวิเคราะห์สถิติเชิงอ้างอิง เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน คำนวณจากสูตร Ferguson (1981) การถดถอยสหสัมพันธ์พหุคูณแบบมีขั้นตอน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 สามารถวิเคราะห์ผลการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและตำแหน่งหน้าที่ในสถานศึกษา

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	168	42.00
	หญิง	232	58.00
	รวม	400	100.00
2.อายุ	20 – 30 ปี	94	23.50
	31 – 40 ปี	195	48.75
	41 – 50 ปี	82	20.50
	51 ปีขึ้นไป	29	7.25
	รวม	400	100.00
3. ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	249	62.25
	ปริญญาโท	142	35.50
	ปริญญาเอก	9	2.25
	รวม	400	100.0
4. ตำแหน่งหน้าที่ในสถานศึกษา	ผู้บริหารสถานศึกษา	102	25.50
	ครูผู้สอน	298	74.50
	รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า สอนใหญ่ เปนเพศหญิง จำนวน 232 คน คิดเปนร้อยละ 58.00 , อายุ 31 - 40 ป จำนวน 195 คน คิดเปนร้อยละ 48.75, มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี จำนวน 249 คน คิดเปนร้อยละ 62.25 และ เปนตำแหน่ง ครูผู้สอน จำนวน 298 คน คิดเปนร้อยละ 74.50

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล

ตารางที่ 2 ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของของผู้บริหาร และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

ด้านที่	ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล	ค่าสถิติ		ระดับความ คิดเห็น
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.48	0.36	มาก
2	ด้านความรู้ดิจิทัล	4.50	0.32	มาก
3	ด้านการสื่อสาร	4.49	0.32	มาก
4	ด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล	4.51	0.32	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.50	0.29	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.50, S.D. = 0.29) เมื่อ พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.51, S.D. = 0.32) นอกนั้นอยู่ใน ระดับมาก คือ ด้านความรู้ดิจิทัล ($\bar{x}$ = 4.50, S.D. = 0.32) ด้านการสื่อสาร ($\bar{x}$ = 4.49, S.D. = 0.32) และด้าน วิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{x}$ = 4.48, S.D. = 0.36) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา

ตารางที่ 3 ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของของผู้บริหาร และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

ด้านที่	ประสิทธิผลของสถานศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับความ คิดเห็น
		$\bar{x}$	S.D.	
1	ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.49	0.31	มาก
2	ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน	4.53	0.33	มากที่สุด
3	ด้านความพึงพอใจในงานของบุคลากร	4.49	0.33	มาก
4	ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	4.52	0.33	มากที่สุด
5	ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน	4.51	0.32	มากที่สุด
	เฉลี่ย	4.51	0.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.28) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 0.33) รองลงมา ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.52, S.D. = 0.23) ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.32) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.31) และด้านความพึงพอใจในงานของบุคลากร ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.33) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 โดยการหาค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตัวแปร	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	Σ
ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	1.00				
ด้านความรู้ดิจิทัล (X_2)	.127**	1.00			
ด้านการสื่อสาร (X_3)	.191**	.750**	1.00		
ด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล (X_4)	.131**	.687**	.756**	1.00	
ประสิทธิผลของสถานศึกษา (Y)	.704**	.176**	.203**	.201**	1.00

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวก และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเรียงตามลำดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเรียงตามลำดับได้ดังต่อไปนี้ คือ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) มีความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการสอนของครู (y) ในระดับที่สูงสุดอยู่ที่ (r = .704) รองลงมาคือ ด้านการสื่อสาร (X_3) มีความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการสอนของครู (y) อยู่ที่ (r = .203) และด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล (X_4) มีความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการสอนของครู (y) อยู่ที่ (r = .201) สำหรับ ด้านความรู้ดิจิทัล (X_2) มีความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการสอนของครู (y) ในระดับที่ต่ำสุดอยู่ที่ (r = .176) หรือ 46.80

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอนของ โดยทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเมื่อเพิ่มตัวแปรทีละตัว

ตัวแปรต้น	R	R ²	Adjusted R ²	Std.error	F	P-values
X_1	.704	.494	.494	.19935	391.100**	.000
$X_1 X_4$	.713	.505	.505	.19720	9.709**	.000

** ความสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 พบว่า จากตัวแปรต้นทั้งหมด 4 ตัว พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์เป็นไปทางบวก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ตัวแปร ตามลำดับ คือ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) และด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล (X_4) ส่วนตัวแปรต้นอีก 2 ตัวแปร คือ ด้านความรู้ดิจิทัล (X_2) และด้านการสื่อสาร (X_3) ถูกคัดออกจากสมการเนื่องจากทดสอบความสัมพันธ์แล้วไม่มีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน จึงแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรต้นที่ดีและเหมาะสมที่สุดที่จะทำให้สถานศึกษา ในพื้นที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จะมีประสิทธิภาพการสอนของครูได้นั้นจะต้องประกอบด้วยตัวแปรต้นเพียง 2 ตัวเท่านั้น ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (R^2) เมื่อนำตัวแปรต้นใส่เข้าไปในสมการ จะมีค่าเปลี่ยนไปทำให้ค่าร้อยละของพยากรณ์เปลี่ยนไป โดยพบว่าเมื่อใส่ตัวแปรต้น คือ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) เพียงตัวเดียวเข้าไปในสมการถดถอย จะทำให้ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์เกิดขึ้นร้อยละ 49.40 ($R^2 = .494$) และเมื่อใส่ตัวแปรต้นตัวสุดท้าย คือ ด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล (X_4) เพิ่มเข้าไปในสมการจะทำให้มีค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ร้อยละ 50.50 ($R^2=.505$)

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแนนดิบ (B) และที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β)

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	t	P-values
	B	Std.error	β		
(Constant)	1.648	.176	-	9.359**	.000
X_1	.540	.028	.690	19.411**	.000
X_1X_4	.098	.031	.111	3.116**	.002
R= .713, $R^2= .505$, Adjusted $R^2= .505$, Std.error= .19720 F= 9.709					

จากตารางที่ 6 พบว่า เมื่อนำตัวแปรต้นภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) และ ด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล (X_4) เข้าสมการถดถอยแล้ว จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .713 ($R=.713$) หรือร้อยละ 71.30 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายหรืออำนาจพยากรณ์ร้อยละ 50.50 ($R^2=0.505$) โดยค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 มากที่สุด คือ วิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) รองลงมา คือ ด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล (X_4)

โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .690 (X_1), และ .111 (X_4) ซึ่งสามารถสร้างสมการพยากรณ์จากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ที่อยู่ในรูปคะแนนดิบ (B) และที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ได้ ดังต่อไปนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Unstandardized Score) } Y' = 1.648 + 0.540^{**} (X_1) + 0.098^{**} (X_4)$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score) } Z = 0.690 Z_1 + 0.111 Z_2$$

อภิปรายผล

จากการศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 สามารถอภิปรายผลที่ได้จากการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการสื่อสารดิจิทัล ความรู้ดิจิทัล ความเป็นมืออาชีพดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำจะต้องมีความสามารถในการนำความรู้ทักษะเทคนิควิธีการต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินงานในยุคดิจิทัล โดยให้บุคลากรทางการศึกษาทุกคนร่วมมือปฏิบัติหน้าที่จนบรรลุเป้าหมายซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ์ โสภา (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล กับการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตสุรินทร์ไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย พบว่า ภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตสุรินทร์ไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย รวมเฉลี่ยและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน และผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา รวมเฉลี่ยและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ประกอบกับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลกับการบริหารสถานศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตสุรินทร์ไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลกับการบริหารสถานศึกษา ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของภพร เลิกนอก (2563) ที่ได้ศึกษาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ซึ่งพบว่าผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.97) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีความคิดเห็นมากเป็นอันดับที่หนึ่งได้แก่ด้านการบริหารงานงบประมาณในยุคดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.07) รองลงมาได้แก่ด้านการบริหารงานบุคคลในยุคดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.00) และการเปรียบเทียบความคิดเห็นผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จากผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้านรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดตามลำดับ ด้านคุณลักษณะของผู้เรียน ด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และด้านความพึงพอใจในงานของบุคลากร ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาเห็นความสำคัญของคุณลักษณะของผู้เรียน ซึ่งเป็นความสามารถของครูเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมในด้านการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และด้านความพึงพอใจในงานของบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนภัสรัญช์ สุขเสนา และเสาวณี สิริสุขศิลป์ (2564) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ

เขต 2พบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านความพึงพอใจในงาน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำคุณกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 จากผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวก และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเรียงตามลำดับภาวะผู้นำคุณกิจที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในแต่ละด้าน เรียงลำดับได้แก่ ด้านวิสัยทัศน์คุณกิจ ในระดับที่สูงที่สุดอยู่ที่ ($r=.704$) รองลงมาคือ ด้านการสื่อสาร อยู่ที่ ($r=.203$) ด้านความเป็นมืออาชีพคุณกิจ อยู่ที่ ($r=.201$) และ ด้านความรู้คุณกิจ อยู่ที่ ($r=.176$) อาจเนื่องมาจากความสัมพันธ์ด้านวิสัยทัศน์คุณกิจ ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถในการชี้แนะบุคลากรทางการศึกษาให้ตระหนักถึงการนิเทศการสอน การประเมินการสอน และการบริหารจัดการหลักสูตรและการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญฤทธิ์ วงศ์ (2566) ได้ศึกษาภาวะผู้นำคุณกิจของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น พบว่า ภาวะผู้นำคุณกิจของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านวิสัยทัศน์ผู้นำคุณกิจ สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านจริยธรรมที่ดีต่อองค์กรและสังคม และประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำคุณกิจของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูมีความสัมพันธ์ในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .014) ภาวะผู้นำคุณกิจของผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นตัวพยากรณ์ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูมี 4 ด้าน คือ ด้านวิสัยทัศน์ผู้นำคุณกิจ (X_1) ด้านวิธีการเรียนรู้เชิงคุณกิจ (X_3) ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพของครู (X_4) และด้านสมรรถนะทางคุณกิจของครู (X_2) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 51.90 ($R^2 = .519$)

4. ภาวะผู้นำคุณกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์เป็นไปทางบวก มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการมีแนวโน้มค่อนข้างสูงที่จะทำให้มีประสิทธิภาพการสอนของครูสูงตามไปด้วย ประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 มีความสัมพันธ์กับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 2 ตัว ได้แก่ตัวแปรด้านวิสัยทัศน์คุณกิจ (X_1) และ ด้านความเป็นมืออาชีพคุณกิจ (X_4) เข้าสมการถดถอยแล้ว จะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .713 ($R=.713$) หรือร้อยละ 71.30 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำคุณกิจของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านวิสัยทัศน์ผู้นำคุณกิจ ด้านสมรรถนะทางคุณกิจของครู ด้านวิธีการเรียนรู้เชิงคุณกิจ และด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพของครู ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการบริหารจัดการ และการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในสถานศึกษา กำกับติดตาม ประเมินผลการใช้เทคโนโลยีของบุคลากร ในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา แล้วนำผลการประเมินมาจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนสื่อเทคโนโลยีแก่ครูในการจัดการเรียนการสอนผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม

การใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ อมรา พิมพ์สวัสดิ์ (2562) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นตัวทำนายหรือพยากรณ์ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู คือ ด้านการบริหาร การสร้างแรงบันดาลใจ การส่งเสริมบรรยากาศในการทำงานและการเป็นแบบอย่างที่ดี มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ หรืออำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 70.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาผู้วิจัยจึงรวบรวมข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำผลวิจัยไปใช้และการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน จึงแสดงให้เห็นถึงด้านความเป็นมืออาชีพดิจิทัล ด้านความรู้ดิจิทัล ด้านการสื่อสาร และด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมให้ผู้บริหารและครูผู้สอนในสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดขอนแก่น มีการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการให้มากยิ่งขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 โดยภาพรวมทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวก และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ผู้บริหารสถานศึกษาควรได้รับการพัฒนาในด้านด้านการสื่อสาร และด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและส่งเสริมการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนที่มีขนาดเดียวกันและต่างกันว่ามีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูแตกต่างกันอย่างไร เพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนที่มีประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูดีเลิศกับโรงเรียนทั่วไป เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิผลต่อไป

2.3 ควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาโดยนำผลการวิจัยในครั้งนี้ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูไปต่อยอดในการทำวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและนำผลมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

- กรุณา ภู่มะลิ. (2556). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนนครินทร์.
- จิตติมา วรณศรี. (2564). การบริหารจัดการศึกษายุคดิจิทัล. พิษณุโลก : รัตนสุวรรณการพิมพ์.
- ชาญยุทธ์ วงศ์. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย.
- ชีวิน อ่อนละอ (2563). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับนักบริหารการศึกษา. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย, 10(1), 108-119.
- ดาวรรณ ถวิลการ. (2564). ภาวะผู้นำสำหรับผู้บริหารองค์การ : แนวคิด ทฤษฎีและกรณีศึกษา. กรุงเทพฯ : ปัญญาชน.
- นภสรวิษฐ์ สุขเสนา. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ของครู ในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- ปริญญา ต้นสกุล. (2550). ศาสตร์แห่งการเป็นผู้นำ. กรุงเทพฯ : จิตจักรวาล.
- พนัส หันนาคินทร์. (2550). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- พิเชษฐ์ โสภา. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในยุคดิจิทัล กับการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหาร สถานศึกษา สหวิทยาเขตสุรนารีไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- ภคพร เล็กนอก. (2563). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์, 7(2), 151-166.
- ยุวดี ประทุม. (2559). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2. (2565). รายงานผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. 2565. ม.ป.ท. : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580). กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). ข้อเสนอระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก อนาคตในปี 2040. กรุงเทพฯ : อีเลฟเว่นสตาร์อินเตอร์เทรค.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2560). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา พิมพ์สวัสดิ์. (2562). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- Certo, S.C., & Certo, S. T. (2006). *Modern management (10th ed.)*. New Jersey: Pearson Prentice Hall.
- Hoy, W.K., & Miskel, C. G. (2008). *Educational administration: Theory, research, and Practice*. 8th ed. New York: McGraw-Hill.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.